

Η ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ (ΔΟΓΜΑΤΟΣ) ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

Όπως θα διατυπώσει ο Πύρρων ο Ηλίειος και σώζει ο Σέξτος ο Εμπειρικός, η συγκατάθεση σε κάποιο πράγμα αόρατο που επιστημονικά ερευνάται και προσπελάζεται, είναι το δόγμα. Έτσι θα φθάσουμε με την έννοια αυτή στο δόγμα περί του θεού και θεωρείστε το και σαν αίτημα. Θυμηθείτε ότι ο μεγάλος δάσκαλος ο Ευκλείδης για να δημιουργήσει την περιώνυμη γεωμετρία, διατύπωσε πέντε αιτήματα. Αλλά και όπως αναφέρει ο Αριστοτέλης, για να κατασκευαστεί μία φιλοσοφική θεωρία, αναγκαίο είναι να ορίσουμε πρώτα τις αρχές, πάνω στις οποίες θα οικοδομήσουμε την θεωρία. Αλλά και μία άλλη μορφή διατύπωσης της έννοιας του αιτήματος, είναι η έννοια αξίωμα. Ο άνθρωπος λοιπόν απέναντι στην προσπάθειά του να κατανοήσει το σύμπαν ή το ενδεχόμενο επέκεινα αυτού, είναι αναγκασμένος να χρησιμοποιήσει αιτήματα, δόγματα ή αρχές.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΪΛΟ Η ΟΧΙ;

Πρώτη προσπάθεια είναι να ερευνήσουμε αν υπάρχει άυλο ή όχι. Μία αρχή του Πλάτωνος ήταν η ιδέα, την οποία όπως διευκρινίζει ο Πλούταρχος ο Χαιρωνεύς, είναι ουσία ασώματος, δηλαδή άυλη. Όμως και αυτό είναι αρχή, προϋπόθεση δηλαδή. Εμείς σήμερα, γνωρίζουμε τους νευρώνες του εγκεφάλου και ότι η σκέψη προέρχεται ή συνοδεύεται με ροή ηλεκτρικής ενέργειας και εκπέμπει ηλεκτρομαγνητικά κύματα με την διενέργεια της σκέψης, με διεργασίες των νευρώνων. Μία έννοια, ας πούμε η έννοια θέληση, όταν την σκεφτούμε θα προκαλέσει και ανάλογες ροές ενέργειας.

Η ύλη έχει μάζα και εμφορείται από ενέργεια, έχει διαστάσεις και υπόκειται στο χρόνο. Αλλά όμως αν διατυπώσουμε την έννοια «ηθική», θα διαπιστώσουμε ότι αυτή είναι ένα σύνολο κανόνων που έχει κάποιος άνθρωπος και ενδεχόμενα τους τηρεί. Τα χαρακτηριστικά της ύλης, δεν μπορεί να αποδοθούν στην έννοια αυτή. Αλλά και η

λογική είναι τρόπος σκέψης και δόμησης των εννοιών και αυτή είναι άυλη αφού δεν έχει τα χαρακτηριστικά της ύλης. Έτσι συνοπτικά θα πούμε, ότι οι έννοιες είναι άυλες και απηγούν τις ιδέες του Πλάτωνος.

Με ασφαλής λογισμούς, το άυλο βρίσκεται «δίπλα» από την ύλη, αλλά και αν ίσως θα θέλατε πιο υλιστικούς συλλογισμούς, σας παραπέμπουμε στο κενό που η σημερινή Φυσική έχει λίαν ικανοποιητικά επιτύχει, όχι απόλυτα. Όταν έχουμε επιτύχει τόσο ικανοποιητικό κενό σε συσκευές, μας δίνει το δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι και το κενό υπάρχει ή υπήρχε! Τι άλλο είναι το κενό από το απουσία ύλης; Δηλαδή τι άλλο είναι από άυλο;

Ο ΕΝΘΕΟΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Μην ψάχνετε να βρείτε αρχαίο Έλληνα φιλόσοφο άθεο. Οι διακαείς πόθοι των όσων θα διαμυστούν, ούτε ο Επίκουρος ήταν άθεος. Κατά τον Δημόκριτο, αρχές είναι οι άτομες και το κενό. Και όπως διευκρινίζει ο Επίκουρος, οι άτομες είναι τα συστατικά των ατόμων και έτσι κτίζεται η ύλη με τα άτομα.

Η θεωρία του Δημόκριτου , έμελε να συγκλονίσει το Βυζάντιο, αφού οι θεωρηθέντες αιρετικοί, χρησιμοποιούσαν την θεωρία του να αποκρούσουν χριστιανικά δόγματα που επικράτησαν! Όμως θα δούμε, πως η σημερινή φυσική γκρεμίζει τον Άρειο και πως ο Δημόκριτος άνοιξε τον δρόμο, της (ελπίζω) τελικής διατύπωσης του τριαδικού δόγματος!

ΠΡΩΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ

Χρονολογικά η πρώτη αξιόλογη προσέγγιση του θεού, δημοσιευμένη, έγινε από τον Χαλδαίο Μωϋσή . Ο Μωϋσής αυθαίρετα δέχεται την ύπαρξη του θεού, που ποιεί στην αρχή τον ουρανό και την γή και η γη ήταν αόρατη και ακατασκεύαστη. Αόρατη και ακατασκεύαστη γη, σημαίνει ότι προϋπήρχε ακατασκεύαστη η ύλη και συνεπώς να γιατί ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς είπε τον Πλάτωνα Μωϋσή Αττικίζων : Ο Πλάτων

έθεσε τρεις αρχές, τον θεό, την ύλη, την ιδέα και αρχή σημαίνει ότι προϋπάρχει κάτι, δηλαδή η ύλη προϋπάρχει! Θα ξενιστείτε, αλλά η αρχή της αφθαρσίας της ύλης που διατύπωσε ο Λαβουαζιέ, προειπώθηκε από τον Μωϋσή και τον Πλάτωνα και τον Παρμενίδη!

Αλλά ίσως δεν προσέξατε, ότι ο θεός αναφέρεται σαν ποιητής και όχι σαν δημιουργός! Ο Ιουστίνος θα διευκρινίσει, ότι ο ποιητής ποιεί από μόνος του, ενώ ο δημιουργός δημιουργεί με την βοήθεια άλλου (θεού!). Να λοιπόν η πρώτη προσέγγιση γιατί στο σύμβολο της πίστεως, αναφέρεται η πίστη σε ένα θεό πατέρα παντοκράτορα ποιητή ουρανού και γης...

Αλλά στην γένεση θα δείτε ότι ο θεός ποιεί στερέωμα! Α! καλά θα πείτε ξέρω τι εννοεί. Όμως εγώ λέω ότι εννοεί το στερέωμα των Αιώνων (αιείων, παντοτινόςων, ο θεός) και τις θεωρίες που το διατυπώνουν (τις Γνωστικιστικές), τις αναλύει ο Επιφάνειος Σαλαμίνος (Πανάριο 4^{ος} αιώνας), αλλά και ο Ειρηναίος (Ελεγχος και ανατροπή της ψευδωνύμου γνώσεως, 2^{ος} αιώνας). Οι άγγελοι μπορούν να θεωρηθούν σαν Αιώνες. Έτσι λοιπόν εξηγείται γιατί ο Μωϋσής χρησιμοποιεί πληθυντικό, ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών και κατ' ομοίωσιν. Γιατί ο θεός, με τους αγγέλους βοηθούς ποιεί τον άνθρωπο!!

Αν ίσως δεχτείτε τον Μωϋσή, ο υποφαινόμενος επιφυλάσσεται στην προϋπαρξη της ύλης! Αν κάτι υπέρκειται του χρόνου, είναι έννοο και όχι κάτι άψυχο. Άλλωστε, η ύλη συνυπάρχει με την κίνηση, είναι κίνηση. Και η κίνηση έχει αρχή και τέλος, δεν προϋπάρχει!

ΗΣΙΟΔΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Αν τώρα πολλοί γελάσατε με την πολυθεΐα των Ελλήνων, αυτή πηγάζει από αρχέγονες θεωρήσεις και οι θεοί του Ολύμπου προσομοιάζονται στους αιώνιους αγγέλους. Αλλά ο Ησίοδος θα προσπαθήσει να δώσει θεωρία για το πατέρα θεό και θα ορίσει ότι αυτός είναι ο Φάνης, που φάνηκε όταν γεννήθηκε από ένα αυγό!!

Η ΨΕΥΔΩΝΥΜΗ ΓΝΩΣΗ

Ο όρος αναφέρθηκε σε επιστολή του Παύλου! Ήταν μία απεγνωσμένη προσπάθεια του ναπού Χριστιανισμού, να απεγκλωβιστεί από μία θεωρία που ο Ιησούς δίδαξε σε μία μορφή του!!

Κατά την ψευδώνυμη γνώση, υπάρχει ένας υπέρτατος, απερινόητος θεός ο Βυθός, προϋπάρχων και με την γυναίκα του Σιγή, προέβαλε δύο ζεύγη Αιώνων (θεών), σε κατώτερο ουρανό. Αυτοί προέβαλαν τέσσερα ζεύγη θεών και αυτοί άλλους κλπ. Κατά μία παραλλαγή, ένας αιώνας εξέπεσε και δημιούργησε (όχι εποίησε) τον κόσμο με ατέλειες. Θα θυμάστε ότι ο Παύλος έφθασε μέχρι τρίτου ουρανού, θα θυμάστε ότι στην προς Εβραίους επιστολή αναφέρει ότι με πίστη νοούμε ότι ο θεός έπλασε τους Αιώνας. Θα θυμάστε το στους αιώνες των Αιώνων που δεν θα είχατε καταλάβει τι σημαίνει!

Όπως αναφέρει ο Κλήμης Ρώμης που υπήρξε μετά τον Πέτρο ο πρώτος επίσκοπος Ρώμης, όταν έφθασε στην Ιουδαία και συνάντησε τον Πέτρο, του ανέφερε ότι ο Ιησούς δίδαξε ότι ο μοναδικός υιός του πατρός είναι ο Λόγος, που τον γέννησε πριν από τους Αιώνας!! Δεν κάνω καμία παραπομπή, μόνοι σας να βρείτε στο βιβλίο του Κλήμη, ότι ο Πέτρος ανέπτυξε, το αγέννητο (πατέρας) δεν μπορεί να έχει την ίδια ουσία με το γεννητό (υιός). Αυτό το λέω, γιατί πολλοί εύκολα εκστομίζουν να ο αιρετικός, αλλά για διαβάσετε και λίγο, θα δείτε την δραματική σύγχυση του Χριστιανισμού!

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ

Ο Ιωάννης θα διασαφήσει την γραμμή που θα ακολουθήσει ο Χριστιανισμός. Όπως αναφέρει ο Ωριγένης, ο Πλάτων στην προς Ερμεία και Κορίσκο επιστολή, θα μιλήσει για υιό θεό λόγο και αναφέρει στον Τίμαιο ότι είναι Αιώνας ο χρόνος. Αλλά και ο Ιππόλυτος θα κάνει μνεία στον Ηράκλειτο, που ανέφερε τον Λόγο που οποίο διοικεί τα πάντα. Και τέλος ο Ιωάννης στο ευαγγέλιό του, θα διατυπώσει το εν αρχή ην ο Λόγος, αλλά και ότι ο Λόγος έγινε σάρκα . Δηλαδή η θεωρία των Αιώνων ήταν

γνωστή ήδη στους αρχαίους Έλληνες και μάλιστα ο Ιππόλυτος μιλά για Λόγο Αιώνα ότι ανέφερε ο Ηράκλειτος.

Ο Ιησούς δίδαξε ότι είναι μοναδικός υιός ο Λόγος, πριν πλαστούν οι Αιώνες και να που βρισκόταν σε άλλο ουρανό και κατέβηκε να διδάξει την ανθρωπότητα.

Η παραδοχή από τον Ιωάννη ότι ο Λόγος έγινε σάρκα, οδήγησε στην διατύπωση, ότι αφού ο Ιησούς ήταν πρόσωπο, υποχρεωτικά και ο υιός Λόγος θεός ήταν πρόσωπο, και άλλο πρόσωπο ο πατέρας και άλλο το Πνεύμα. Τρεις θεοί που έχουν πάντα την ίδια σκέψη και πράξη και άρα ένας!!

ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Ίσως ήδη αντιληφθήκατε γιατί ξέσπασαν τόσες αιρέσεις και βιασμοί και διώξεις!! Ο υιός για να είναι ομοούσιος πρέπει να είναι άχρονος και όχι γεννημένος, ο ίδιος ο Πέτρος το δίδαξε!! Αλλά και ο Ιησούς πάντα έλεγε ότι κάνει αυτά που ο πατέρας του τον έστειλε!! Δεν είναι αυτή μία σχέση ισοτιμίας και μην ψάχνετε να βρείτε δικαιολογίες ότι τον σεβόταν!! Το ομοιούσιος στην θεωρία του ταίριαζε καλύτερα.

Αλλά ο Άρειος είχε και άλλα επιχειρήματα. Υποστήριζε ότι ο Δημόκριτος ανέφερε ότι υπάρχουν πολλά είδη από τις άτομες. Έτσι λέει ο Άρειος, άλλες άτομες έχει ο πατέρας, άλλες ο υιός, άλλες το Πνεύμα, άρα ο υιός είναι ομοιούσιος του πατέρα, κατώτερος και σε κατώτερο ουρανό των γνωστικών!!!

ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΡΕΙΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Η θεωρία του Μωϋσή ότι πνεύμα θεού επιφέρονταν επάνω του ύδατος, βιάστηκε με την παραδοχή ότι ένας άνθρωπος ήταν θεός και το πνεύμα του θεού έγινε ξεχωριστό πρόσωπο, αφού αυτός ο άνθρωπος ήταν υιός θεός!!

Επιστρέφοντας στον Ηράκλειτο, ότι ο Λόγος διοικεί τα πάντα, δεχόμαστε ότι ο Λόγος είναι η λογική που διέπει και κινεί τα πάντα και ήδη αναφέραμε ότι είναι άυλη.

Διατυπώνουμε το ΜΕΓΑ ΑΙΤΗΜΑ, ότι το κενό προϋπήρχε και θυμηθείτε ότι είναι άυλο! Προσδίδουμε ιδιότητες στο κενό και θεωρούμε ότι είναι ο πατέρας θεός ,που γεννά τον Λόγο , τον τρόπο δηλαδή που θα διάκειται πλέον αυτό και η μέλλουσα ύλη. Εκπορεύει τις ιδέες και πλέκει την υπέρτατη θεωρία ποιήσεως ουρανού και γης. Αλλά όμως δεν υπάρχει η ύλη ακόμη και ο χρόνος που είναι κίνηση, τίποτε δεν κινείται! Άρα έχουμε τρία άυλα, τρεις ομοούσιες «ουσίες» που είναι υποστάσεις του κενού πατέρα, του υιού Λόγου και του Πνεύματος που εμφορείται από τις ιδέες. Ένα πρόσωπο, γιατί μόνο το πρόσωπο ποιεί και τρεις υποστάσεις που συνιστούν το πρόσωπο. Η ύλη άρχεται με την ποίηση που θα αρχίσει με τις άτομες που ανέφερε ο Δημόκριτος και ο υιός θεός Λόγος του Ιωάννη θα την διέπει και κινεί.